

monnikord wasto, agga tõta ükski ei tohtind
seista; ehk pididi omma tõõd kasa toma, ehk isse
tõõd ennesele palluma. Moedus nenda Ewa õp-
petus weel laiemale Tamma küllasse. Süggise
fatis Hans Tomast ja kolm tüttarlast, kes nüüd
ollid ramatud selgeks õppinud, kirjiko jure õp-
petusse alla. Keik nelli sairwad kerwade auga
Zummala armule wastowoetud. Tomas sai
arstimisse ramato, ja üks neist waeste lastest
sai lauloramato. Hans tahtis nüüd kaks woer-
rast tüddrukõ lahti lasta, et ommad lapsed ja
kaswatikkud kaswid täiemaks, agga mõllemad
ümardajad pallusid, et weel woiksid temma
jure jada, ja ei pärinud muud kui pool õsfa
ridist. Nemmad ei tahtnud teiste perredesse
minna, kus rahwas neid olleksid naernud, et
Killari perres ollid teninud, agga ennam ei kõl-
banud. Ollid mitmed rummalad nou wõtnud
neid teotada. Leppis siis Hans nendega weel
eddespidi, et saaks rohkema abbi trui ümard-
dajastest. Üks neist tüddrukuttest sai süggise
lesse perremehhe naeseks. Jaan Turd jõi les-
seks, ja ei teadnud parremat perrenaest ennesele
nouda, kui nisuggust, kes Ewa õppetusse al olli

õppind keige maia tõle, ja Hans andis temmale
lehmamullika kasa. — Talwel tuli woerast
wallast perrepoeg ja kossis teise, kes ka sai leh-
mamullika. Kerwade se järrel tuli Hanso
wannem poeg Jaan, ja pallus lubba naest wõt-
ta. Hans ütles temmale: „Poeg! mul on mui-
dogi hull rahwast perres, tood sa weel woera
maiasse, kust meile peab leiba sama? Ja kes
teab ka, kas se saab õige tõteggia ollema meie
perres, ja meile tulleb weel habbi külla rahwa
ees!“ Jaan wastas: „Tõteggia on temma kül,
ja rohkema rahwast ei pea se läbbi mitte perresse
tulles. Minna pallun ennesele Elisut, kes mullo
kerwade õppetaja käest sai lauloramato. Tem-
ma on kül usna waene, agga meie armas eit olli
ka waene laps, ja Eiso hoiab wägga truiste eide
jälgi. Minna kardan, pärast tulleb teine ja
korjab tedda ommale!“ Olli Jaan sedda raki-
nud, hakkas temma wabbisema kui hawa leht.
Hans jahhutas temma meelt monne sannaga,
lubbas esite weel Ewaga rakiada ja siis wastust
anda. Temma meel olli wägga hea, et Jaan
ei püüd nud rikkusse järrele naest wõtta; temma
kaswatik Truto olli ka lerist lahti ja temmal olli